

SKO. 4170.4.2020

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 7 lutego 2020r. odwołania pana Krzysztofa Krukowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Earth Energy Krzysztof Krukowski od decyzji Wójta Gminy Daszyna z dnia 5 grudnia 2019r. znak: OŚ.BIP.6220.6.2019 o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej PV Mazew I o mocy wytwórczej do 1MW na działkach nr 100/2 i 102 obręb Kolonia Mazew wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, magazynem energii, placem manewrowym i przyłączem, działając w składzie orzekającym:

1. Małgorzata Cieniewska	-	przewodnicząca składu
2. Monika Andruszkiewicz	-	członek składu
3. Jacek Pietrzak	-	członek składu

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2018r. poz. 2096 z późn. zmianami), art. 71 ust. 2 pkt 2 i art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 2081 z późn. zmianami), § 3 ust. 1 pkt 52 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r. poz. 71) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839) oraz art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 570)

o r z e k a:

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 grudnia 2019r. znak: OŚ.BIP.6220.6.2019 Wójt Gminy Daszyna, po rozpatrzeniu wniosku pana Krzysztofa Krukowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Earth Energy Krzysztof Krukowski, orzekł o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej PV Mazew I o mocy wytwórczej do 1MW na działkach nr 100/2 i 102 obręb Kolonia Mazew wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, magazynem energii, placem manewrowym i przyłączem.

Odwołanie od decyzji Wójta Gminy Daszyna z dnia 5 grudnia 2019r. znak: OŚ.BIP.6220.6.2019 do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi, w ustawowym terminie, złożył pan Krzysztof Krukowski wnosząc o zmianę decyzji oraz ponowne rozpatrzenie sprawy. Odwołujący się zarzuca decyzji naruszenie:

- 1) art. 4 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2019 poz. 1524)
- 2) art. 61 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.i. Dz. U. 2018 poz. 1945)

Jak wynika z treści odwołania, organ I instancji wadliwie zakwalifikował planowaną inwestycję jako produkcyjną, bowiem na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2019 poz. 1524) można jednoznacznie stwierdzić, iż fotowoltaika jest infrastrukturą techniczną, którą Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dopuszcza w przeznaczeniu uzupełniającym jako sieci napowietrzne i podziemne infrastruktury technicznej oraz związane z nimi urządzenia.

Pogląd, zgodnie z którym farma fotowoltaiczna stanowi urządzenie infrastruktury technicznej, prezentuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 30 stycznia 2018r., sygn. akt. II SA/Ol 929/17.

Analogiczne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 20 lutego 2018r. znak: II SA/Bk 940/17, wskazując, że „inwestycję w postaci farmy fotowoltaicznej należy kwalifikować jako urządzenie infrastruktury technicznej”.

Ponadto, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 września 2017r. sygn. II OSK 158/16, stwierdził, że "przy dokonywaniu wykładni pojęcia "urządzenie elektryczne" na podstawie art. 61 ust. 3 u.p.z.p., konieczne jest zastosowanie wykładni funkcjonalnej i dynamicznej, uwzględniającej po pierwsze cel, jakiemu ma służyć odwołanie się w tym przepisie do ww. pojęcia, a po drugie uwzględniającej okoliczność, że następuje ewolucja techniczna i technologiczna urządzeń elektrycznych i coraz większy procent energii jest wytwarzany ze źródeł odnawialnych.

W wyroku wskazano także, że pojęcie infrastruktury nie ogranicza się jedynie do urządzeń służących do przesyłu energii elektrycznej, ale także obejmuje urządzenia, które służą do jej wytwarzania. Zgodnie z definicją encyklopedyczną, infrastruktura techniczna to urządzenia przesyłowe i związane z nimi obiekty w zakresie energetyki, dostarczania ciepła, wody, usuwania ścieków i odpadów, transportu, itp. Tym samym i wykładnia językowa (gramatyczna), której zasady nakazują, w przypadku braku definicji legalnej danego pojęcia, nadawać mu znaczenie możliwie najbliższe potocznemu rozumieniu danego wyrazu lub zwrotu, pozwala na uznanie, iż elektrownie wiatrowe mieszczą się w językowej definicji pojęcia "infrastruktura techniczna" (por. przykładowo wyroki NSA: z 21 czerwca 2017r., sygn. akt II OSK 2637/15. z 20 grudnia 2016 r. sygn. akt II OSK 798/15, z 12 stycznia 2016r., sygn. akt II OSK 1070/14; z 4 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 2129/12; z 13 listopada 2012r., sygn. akt II OSK 762/12; <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Pogląd ten jest już zatem ugruntowany w orzecznictwie, w związku z tym odwoływanie się do poglądów przeciwnych w tym zakresie ma jedynie znaczenie historyczne. Skoro elektrownie wiatrowe stanowią urządzenia infrastruktury technicznej w rozumieniu art. 61 ust. 3 u.p.z.p., to Naczelny Sąd Administracyjny nie widzi żadnych podstaw do odmiennego traktowania instalacji fotowoltaicznej.

W uchwale Nr XLV/206/2006 Rady Gminy w Daszynie z dnia 10 października 2006r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Daszyna (Dz. U. Woj. Łódzkiego z 14 grudnia 2006r., Nr 409, poz. 3175 ze zm.), działki na których zlokalizowane jest przedsięwzięcie oznaczone są symbolem F29R. Dla tego terenu zasady zagospodarowania określone zostały w § 33 planu, tj.:

1. przeznaczenie podstawowe - tereny rolnicze;
2. dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:
  - zabudowa związana z gospodarką rolną z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi, z zastrzeżeniem pkt 4.
  - sieci napowietrzne i podziemne infrastruktury technicznej oraz związane z nimi urządzenia,

- zbiorniki wodne

W związku z powyższym odwołujący się stwierdza, iż planowana inwestycja jest zgodna z § 33 Uchwały Nr XLV/206/2006 Rady Gminy w Daszynie, a zatem stwierdzenie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, znak sprawy: OŚ.BIP.6220.6.2019 z dnia 05.12.2019 r. o niezgodności inwestycji z planem miejscowym należy uznać za nieprawidłowe.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi rozpatrując przedmiotową sprawę zważyło, co następuje:

Zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 2081 z późn. zmianami) uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko nie są wyodrębniane poprzez wskazanie ogólnych kryteriów, a poprzez indywidualne ich wyliczenia. Taką konstrukcję przyjmuje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2016r. poz. 71).

Aczkolwiek od dnia 11 października 2019r. obowiązuje nowe rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839), to jednakże na mocy § 4 tego rozporządzenia, do przedmiotowej sprawy stosuje się przepisy dotychczasowe, bowiem postępowanie w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy fotowoltaicznej PV Mazew I o mocy wytwórczej do 1MW na działkach nr 100/2 i 102 obręb Kolonia Mazew wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, magazynem energii, placem manewrowym i przyłączem, zostało wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, tj. w dniu 10 września 2019r.

W tym stanie rzeczy punktem wyjścia do ustalenia, czy w sprawie istnieje obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jest stwierdzenie czy dane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub też należy do przedsięwzięć, o których mowa w powołanym wyżej art. 71 ust. 2 ustawy.

Planowane przedsięwzięcie polegające na budowie farmy fotowoltaicznej wymienione jest w § 3 ust. 1 pkt 52 lit. b ww rozporządzenia, tj. zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

- przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia;

Zgodnie z treścią art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Przewidziane w tym przepisie wyjątki (zd. 2) nie znajdują zastosowania do planowanej farmy fotowoltaicznej.

Z postanowień cyt. przepisu wynika zatem niezbicie, że zasadniczym kryterium przesądzającym o możliwości wydania pozytywnej decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych jest zgodność lokalizacji zamierzonego przedsięwzięcia z postanowieniami planu zagospodarowania przestrzennego.

Oznacza to, że organ administracji w pierwszej kolejności powinien ustalić, czy dla danego obszaru został opracowany i obowiązuje plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty na podstawie przepisów o planowaniu przestrzennym. Jeżeli takie przepisy prawa miejscowego zostały przyjęte, to organ administracji jest związany wynikającymi z nich postanowieniami, które determinują treść decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych.

Stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym przeprowadzenia postępowania uzgodnieniowego z innymi organami.

W tym stanie rzeczy, wobec stwierdzenia przez Wójta Gminy Daszyna sprzeczności planowanej farmy fotowoltaicznej z ustaleniami planu, wszczęcie postępowania zmierzającego do uzgodnienia inwestycji z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Łodzi oraz uzyskania opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Łęczycy oraz Dyrektorem Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu należy w istocie uznać za zbędne. Stanowiska tych organów muszą bowiem pozostawać bez wpływu na podjęte rozstrzygnięcie, gdyż wystarczającą podstawą do odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań jest sprzeczność inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, co wynika wprost z treści art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, iż na terenie objętym wnioskiem inwestora obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Daszyna przyjęty Uchwałą Nr XLV/206/2006 Rady Gminy w Daszynie z dnia 10 października 2006r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Daszyna. Zgodnie z ustaleniami tego planu działki nr 100/2 i 102 obręb Kolonia Mazew zlokalizowane są na obszarze jednostki planistycznej R, dla której w § 33 plan ten ustala:

- 1) przeznaczenie podstawowe – tereny rolnicze;
- 2) dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające:
  - a) zabudowa związana z gospodarką rolną z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi, z zastrzeżeniem pkt 4,
  - b) sieci napowietrzne i podziemne infrastruktury technicznej oraz związane z nimi urządzenia,
  - c) zbiorniki wodne;
- 3) dopuszczalne przeznaczenie dla terenów rolnych na glebach V i VI klasy bonitacyjnej:
  - a) zalesienia,
  - b) tereny eksploatacji - warunki rozpoznawania i eksploatacji kopalni zgodnie z zapisami §36, z obowiązkiem leśnego lub wodnego kierunku rekultywacji;
- 4) zakaz realizacji zabudowy na terenach użytków zielonych, oznaczonych na rysunku planu symbolem graficznym;
- 5) na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem C47R, C64R, Q14R, T10R, T13R, U1R, U3R, U4R, U6R, U11R, U20R, X2R, X5R, Y36R, Z34R obowiązują ograniczenia dotyczące możliwości realizacji zabudowy zawarte w § 10 pkt 7;
- 6) zasady i warunki kształtowania zabudowy;
- 7) zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości zgodnie z przepisami o gospodarce nieruchomościami;

- 8) dla części terenów, oznaczonych symbolami: C47R, C64R, Q12R, Q14R, T1R, T10R, U1R, U3R, U4R i U6R obowiązują ograniczenia z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków - zgodnie z ustaleniami §10;
- 9) dla części terenu, oznaczonego symbolem E10R, obowiązują ograniczenia związane z lokalizacją strefy sanitarnej cmentarza, zgodnie z ustaleniami §39 pkt 3;
- 10) dla terenów, oznaczonych na rysunku planu symbolami A1R, A18R, A25R, C64R, C79R, D1R, D5R, F15R, G3R, H1R, H28R, I18R, K1R, K43R, L1R, L10R, L17R, L23R, L31R, Ł6R, Ł12R, M6R, M11R, M13R, M20R, M29R, N2R, N11R, O4R, R28R, U11R, W15R, Y7R, Y28R, Y41R, Z12R, Z15R, Z18R, Z34R, Z54R, AA1R, AA18R, AA25R, BB7R, CC8R, CC11R, CC15R, DD1R, DD4R, DD13R, DD22R, EE5R, HH27R, HH40R, FF2R, GG31R obowiązują ograniczenia związane z lokalizacją stanowisk archeologicznych zawarte w §11;
- 11) dla terenów, oznaczonych na rysunku planu symbolami: B13R, C47R, C64R, C74R, C79R, D1R, D5R, E10R, E24R, F6R, F15R, G3R, H1R, H9R, H13R, H28R, H38R, I18R, J30R, K1R, K43R, K65R, L1R, L10R, L14R, L17-18R, L23R, L27R, L31R, Ł3R, Ł6R, Ł12R, Ł17R, M6R, M11R, M13R, M20R, M29R, N11R, N17R, O4R, O14R, R3R, R4R, R14-15R, R28R, U11, W15R, X7R, Y7R, Y23R, Y28R, Y41R, Y51R, Z3R, Z5R, Z12R, Z15R, Z18R, Z22R, Z25R, Z34R, Z54R, AA1R, AA18R, AA25R, BB2R, BB7R, CC3R, CC8R, CC11R, CC14-15R, DD4R, DD13R, DD22R, EE5-6R, FF2R, GG20R, GG31R, HH27R, HH40R, obowiązują ograniczenia związane z lokalizacją strefy ochrony stanowiska archeologicznego zawarte w §11;
- 12) dla terenów zlokalizowanych w granicach gruntów zmeliorowanych, oznaczonych na rysunku planu, obowiązują ograniczenia zawarte w §15 pkt 9-11

Jak już wyżej wskazano ocena zgodności inwestycji z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy do organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach i winna być dokonywana już na etapie wstępnym postępowania.

Procedowanie bowiem w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko oraz określania konkretnych warunków w zakresie środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia niezgodnego z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego jest bezprzedmiotowe.

Następująca w drodze decyzji odmowa określenia środowiskowych uwarunkowań z uwagi na niezgodność przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wymaga zatem ani wyczerpania trybu wstępnego, określonego w art. 61 – 65 ustawy, ani tym bardziej sporządzania raportu oraz dokonania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na zasadach określonych w art. 77 – 79 ustawy.

W rozpatrywanej sprawie organ I instancji powołując się na ustalenia planu miejscowego wskazał, że realizacja inwestycji polegającej na budowie farmy fotowoltaicznej, jest sprzeczna z przeznaczeniem terenu określonym w tym planie dla jednostki o symbolu R. Są to bowiem tereny rolne, na których nie dopuszcza się zabudowy przemysłowej, do której należy projektowana inwestycja.

Odnosząc się do tej kwestii wskazać należy na niejasny status projektów fotowoltaicznych w świetle obowiązującej do dnia 1 sierpnia 2013r. wersji rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010r., w którym nie zostały one bezpośrednio wymienione. W praktyce pojawiały się istotne wątpliwości, czy tego typu inwestycje powinny być zostać zaliczone do określonego rodzaju przedsięwzięć uwzględnionych w rozporządzeniu z dnia 9 listopada 2010r.

W dokonanej rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 2013r. zmianie rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010r. do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zaliczono zabudowę przemysłową, w tym zabudowę systemami fotowoltaicznymi, lub magazynową wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a,

- przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

W efekcie tej zmiany przyjmowano, zarówno na gruncie ustawy środowiskowej, jak też ustawy planistycznej, że farmy fotowoltaiczne stanowią zabudowę przemysłową. Pogląd ten znajdował swoje potwierdzenie zarówno w dotychczasowym orzecznictwie tut. Kolegium, jak też w orzecznictwie sądów administracyjnych, w tym Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi.

Kwestia ta miała zasadnicze znaczenie zarówno w postępowaniu o wydanie decyzji środowiskowej w kontekście oceny zgodności inwestycji z planem zagospodarowania przestrzennego, jak też (w przypadku braku planu miejscowego) na kolejnym etapie procesu inwestycyjnego, tj. przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy.

Analizując dominujący obecnie kierunek orzecznictwa można przyjąć, że kwestia sporna czy farma fotowoltaiczna stanowi zabudowę przemysłową czy urządzenie infrastruktury technicznej została przesądzona na rzecz tego drugiego stanowiska. Wprawdzie orzeczenia odnoszące się do tej kwestii zapadły na gruncie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jednakże nie można ich nie uwzględniać w postępowaniu o wydanie decyzji środowiskowej, w przypadku oceny zgodności inwestycji z planem.

W ocenie Kolegium bowiem nie znajduje uzasadnienia traktowanie tego samego przedsięwzięcia w sposób odmienny (tj. jako zabudowy przemysłowej bądź też infrastruktury technicznej) w zależności od tego, przedmiotem jakiego postępowania jest to przedsięwzięcie. W przeciwnym wypadku, dla potrzeb decyzji środowiskowej koniecznym byłoby traktowanie systemów fotowoltaicznych jako zabudowy przemysłowej, co miałoby istotne znaczenia w szczególności dla oceny zgodności takiej inwestycji z planem miejscowym. W przypadku zaś braku planu miejscowego, na kolejnym etapie procesu inwestycyjnego tj. przy ustalaniu warunków zabudowy, takie samo przedsięwzięcie zaliczane byłoby do infrastruktury technicznej.

Taki dualizm ustawodawcy należy w opinii organu odwoławczego wykluczyć.

Jednakże kwestia ta, aczkolwiek istotna, w rozpatrywanej sprawie znaczenie drugorzędne.

Plan bowiem na terenach rolnych nie tylko nie wskazuje jako dopuszczalnego przeznaczenia – zabudowy przemysłowej, ale także pozwala na lokalizację infrastruktury technicznej wyłącznie określonego rodzaju, tj. sieci napowietrznych i podziemnej infrastruktury technicznej oraz związanych z nimi urządzeń.

W słowniku pojęć zawartych w planie zamieszczonym w § 5 części tekstowej planu, zdefiniowano przeznaczenie podstawowe jako takie, przez które należy rozumieć określony w planie rodzaj przeznaczenia, które obejmuje nie mniej niż 60% powierzchni użytkowej budynków zlokalizowanych w danym terenie; a dopuszczalne przeznaczenie uzupełniające jako określone w uchwale rodzaje przeznaczenia, inne niż podstawowe, które uzupełniają przeznaczenie podstawowe i mogą być realizowane na wydzielonych działkach.

Zatem z woli uchwałodawcy dopuszczona została możliwość uzupełniającego, względem przeznaczenia podstawowego, wykorzystania obszaru rolnego pod urządzenia infrastruktury technicznej tj. sieci napowietrzne i podziemne infrastruktury technicznej oraz związane z nimi urządzenia.

W ocenie Kolegium planowane przedsięwzięcie polegające na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy wytwórczej do 1MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, magazynem energii, placem manewrowym przyłączem, nie kwalifikuje się do przedsięwzięć realizujących, zgodnie z obowiązującym planem miejscowym, funkcję uzupełniającą na terenach określonych w tym planie jako rolne.

W tej sprawie należy także zaznaczyć, że podstawę do stwierdzenia sprzeczności planowanej inwestycji z planem miejscowym stanowią nie tylko ustalenia ogólne dotyczące podstawowego i uzupełniającego przeznaczenia gruntów rolnych zawarte w § 33 tekstu planu. Zdaniem Kolegium, odmiennej interpretacji nie da się wyprowadzić także z treści § 18 ust. 5 planu (rozdział VI „Infrastruktura techniczna”), zawierającego ustalenia w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną.

Przepis ten wprowadza nie wprowadza zakazu lokalizacji paneli fotowoltaicznych na gruntach rolnych, ale także nie przewiduje alternatywnej dopuszczalności przeznaczenia gruntów rolnych pod realizację urządzeń wykorzystujących nośniki energii odnawialnej do produkcji energii elektrycznej.

Reasumując stwierdzić należy, że w ocenie Kolegium, ustalenia planu miejscowego obowiązującego na terenie planowanej inwestycji stanowią, stosownie do brzmienia art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przeszkodę do określenia środowiskowych uwarunkowania dla farmy fotowoltaicznej PV Mazew I o mocy wytwórczej do 1MW.

Dopóki bowiem przepisy planu miejscowego obowiązują – nie zmieniono ani nie stwierdzono ich nieważności, organ jest nimi związany i ma obowiązek uwzględniać je uwzględniać przy podejmowaniu decyzji.

Mając na względzie powyższe należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Decyzja ta może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 135 z powodu uznania jej za niezgodną z prawem.

Skargę wnosi się co najmniej w 2 egzemplarzach za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi ul. Piotrkowska 86, w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Skarga podlega wpisowi stałemu w wysokości 200 zł.

Strona ma możliwość ubiegania się w postępowaniu sadowoadministracyjnym o prawo pomocy na jej wniosek w postaci zwolnienia od kosztów sądowych oraz (lub) ustanowienia

Podpisy członków składu orzekającego

1. .... *M. Ciwiczko* .....
2. .... *K. K...* .....
3. .... *[Signature]* .....

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi informuje, że zgodnie z art. 14 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016). Administratorem Pani/Pana/Państwa danych osobowych jest Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi. Pozostałe informacje w zakresie ochrony danych osobowych dostępne są na BIP Kolegium <https://www.bip.sko.lodz.pl/plik,234,klauzula-informacyjna-dla-petenta-klienta-strony-pelnomocnika.pdf>

Otrzymują:

1. Urząd Gminy Daszyna
99-107 Daszyna 34a
2. aa
3. Strony postępowania według rozdzielnika